

Fericirea se dobândește prin credință

„Atât de frumos este chipul celui credincios! Ce minunată este bucuria lui!, frumusețea lui tainică te atrage, iar expresia feței lui mărturisește credința în Dumnezeu. Calmul și pacea ce se pot vedea pe chipul său sunt o reflectare a păcii ce se găsește în sufletul său, în inima sa liniștită și netulburată de nimic.

Bunătatea zugrăvită pe fața celui credincios mărturisește despre curăția conștiinței sale. El se înfățișează ca un om care s-a lepădat de tirania grijii permanente pentru cele lumești, grija ce produce suferința sufletului, iar credința sa statornică în Dumnezeu este viu exprimată de trăsăturile chipului său. Credinciosul adevărat se arată a fi un om fericit, și este fericit pentru că are certitudinea originii divine a credinței sale și este convins de adevărul ei. Dumnezeu în chip tainic, îi vorbește inimii sale și o umple de bucurie sfântă.” (*Sfântul Ierarh Nectarie de Eghina*)

Inima și cugetul său sunt dăruite lui Dumnezeu. Inima sa se încălzește de focul iubirii pentru Dumnezeu iar sufletul său aleargă degrabă să se înalțe către El asemenea Fericitului Augustin care zice: „Așadar cum se face că te cauți Doamne? De vreme ce căutându-te, Dumnezeul meu, cauți viața fericită, fă-mă să te caut, ca sufletul meu să trăiască, fiindcă trupul meu trăiește din sufletul meu, iar sufletul meu trăiește din tine”.

Dacă privim în jurul nostru constatăm că toți aleargă după fericire, însă important este ce fel de fericire caută omul sau care sunt căile pe care le parcurge în căutarea fericirii. Indiferent de vârstă, fie tineri, fie bătrâni, fie învățați sau neînvățați, bogați sau săraci, toți năzuiesc după o stare de prosperitate, de bucurie, de pace, de împlinire. Omul a simțit încă de la începutul lumii o sete după satisfacții și împliniri dorindu-și să fie fericit. Nu va exista niciodată cineva care să spună: „Nu vreau să fiu fericit!”

Omul fericit este cel care se dedică în întregime, cu inima și cu sufletul, Dumnezeului Celui Adevărat, Celui Viu care este adevărata fericire, pentru că și Sfânta Scriptură îl numește „Fericitul Dumnezeu” (*I Timotei, 1, 11*). Dar Dumnezeu nu este doar fericit, ci este El Însuși izvorul fericirii „Gustați și vedeți că este bun Domnul” (*Psalmul 33, 8*) sau „Ce-i caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele”. (*Psalmul 33, 10*)

Fericirea este o stare de pace, de mulțumire, de bucurie, pe care o are sufletul nostru când trăim în armonie cu Dumnezeu, cu aproapele

și cu noi înșine. În acest sens Mântuitorul zice: „Ferițiți sunt cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el” (*Luca, 11, 28*).

Fericirea „nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucuria întru Duhul Sfânt.” (*Romani, 14, 17*), fericirea este acolo unde sufletul are marea bucurie ca în curăție totală să vadă fața lui Dumnezeu. (*Matei, 5, 8*)

Sfânta Tradiție a învățat întotdeauna că adevărata fericire poate să fie atinsă de om împlinind voia lui Dumnezeu, potrivit Sfintei Scripturi: „Fericirea răsplătește pe cei drepti” (*Pilde, 13, 21*) și „nu oricine îmi zice Doamne, Doamne va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel care face voia Tatălui Meu celui din ceruri”. (*Matei, 7, 21*)

Sfinții Părinți au arătat că împlinirea voii lui Dumnezeu ne conferă fericirea chiar pe acest tărâm pământesc. Sfântul Ioan Gură de Aur afirmă: „Iisus vorbindu-ne despre virtute, nu ne promite numai bunătățile viitoare: Împărăție, ceruri, mângâiere, ci și bunătățile acestei lumi, arătând că omul virtuos are tăria pietrei. Cel ce vrea să împlinească poruncile lui Hristos va râde în fața tuturor furtunilor vieții. Ce vorbă poate fi mai fericită decât aceasta?”

Există oameni care au ajuns să fie nefericiți, iar Sfântul Ierarh Nectarie spune că „necredinciosul este cel mai nefericit dintre oameni, deoarece este lipsit de cel mai important bun pământesc care este credința, singura cale către adevăr și fericire.” Vrednicul de pomenire Părintele Teofil Părăian arată că pentru a ajunge la fericire, omul trebuie să fie mai întâi: credincios lui Dumnezeu, slujitor lui Dumnezeu, cunoscător de Dumnezeu și iubitor de Dumnezeu. Sunt patru trepte care duc la a cincea treaptă- fericirea, iar această fericire constă în a vrea să fi desăvârșit, a căuta să fi sfânt.

Cum să cauți să fii sfânt? Adică ce trebuie să faci, care este cel dintâi lucru care ți se cere ca să fii sfânt? Este să ai credință lucrătoare. Fără această credință lucrătoare nu există strădanie.

Astăzi există mulți oameni care nu-l cunosc pe Dumnezeu și nici învățătura Lui sau chiar dacă L-au cunoscut, preocupați fiind de grijile acestei vieți s-au îndepărtat de El. Ispitele din lume îi atrag ca un magnet, omul făcându-se din ce în ce mai slab, mai vulnerabil. Omul tinde spre modernizare, dar aceasta îl rănește din ce în ce mai mult, pentru că fericirea adevărată nu se află nici în bogăție, bunăstare, slavă omenească, în putere, luxuri, nici în știință, tehnică și artă, ci fericirea este în a tânji după iubirea de Dumnezeu, pentru că unde-i iubire, acolo este fericire. Trăind

---

într-o lume secularizată, să nu ne lăsăm cucerii de duhul acesteia, ci să ne îndreptăm ochii înspre „Hristos care e totul. Este bucurie, viață și lumină. Este adevărata Lumină care-l umple pe om de bucurie; care-l urcă pe culmile fericirii; care-l face să vadă totul și pe toți, care-l face să-i iubească pe toți și să dorească să fie împreună cu ei, în și cu Hristos.” (Părintele Porfirie Bairaktari)

Fr. David Flaviu

Patristice **Despre Rugăciune**

Rugăciunea este o cerere făcută lui Dumnezeu de credincioși pentru dobândirea unui bine. Nu e nevoie negreșit ca cererea să se facă numai prin cuvinte, și nici nu socotesc că Dumnezeu are trebuință să-l amintim prin cuvinte de dorințele noastre, pentru că El știe cele ce ne sunt de folos, chiar dacă noi nu-l cerem. Ce vreau să spun ? Că nu trebuie să facem rugăciunile rostind silabele cuvintelor, ci mai bine împlinind puterea rugăciunii prin libera voință a sufletului nostru și prin fapte de virtute, care să se întindă pe tot cursul vieții noastre. «Ori de mâncați, spune apostolul, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți». Când te așezi la masă, roagă-te; când iei pâinea să o mănânci, înalță mulțumiri către Cel Ce ți-a dat-o; când întărești cu vin slăbiciunea trupului, adu-ți aminte de Cel Ce ți-a dat darul spre veselia inimii și mângâierea bolilor. Te-ai săturat? Să nu uiți de Binefăcător! Când îți pui cămașa, mulțumește Celui Ce ți-a dat-o! Când te îmbraci cu haina, să ți se mărească dragostea către Dumnezeu, Care ne-a dăruit îmbrăcăminte potrivită și pentru iarnă și pentru vară, îmbrăcăminte care ne păstrează și viața, dar ne acoperă și rușinea! A trecut ziua? Mulțumește Celui Ce ne-a dăruit soarele spre slujba lucrurilor celor din timpul zilei, Celui Ce ne-a dat focul ca să lumineze noaptea și să slujească celorlalte nevoi ale vieții. Noaptea să-ți dea alte pricini de rugăciune. Când ridici ochii la cer și privești frumusețea stelelor, roagă-te Stăpânului celor văzute și închină-te lui Dumnezeu, prea bunul meșter al universului, Care le-a făcut pe toate cu înțelepciune. Când vezi că toate viețuitoarele sunt cuprinse de somn, închină-te iarăși Celui Ce ne-a slobozit, fără voia noastră, să încetăm lucrul, datorită somnului, și, prin puțină odihnă, să ne reînnoim puterile de muncă.

Să nu-ți fie, însă, întreaga noapte sortită somnului și nici să accepți să-ți faci nefolositoare jumătate din viață, lăsându-te în voia somnului, ci

împarte-ți timpul nopții între somn și rugăciune. Visurile chiar să-ți dea prilej de gândire cu privire la credință. Că de cele mai multe ori închipuirile din vis sunt ecouri ale preocupărilor din timpul zilei. Ce preocupări avem ziua pe acelea le avem și în vis. Așa făcând «te vei ruga neîncetat». Nu-ți faci rugăciunea cu cuvinte, dar unindu-te tot timpul vieții ale cu Dumnezeu prin purtarea ta, viața ta va fi o rugăciune continuă și neîntreruptă.

Mănăstirea sediu episcopal

În vederea ridicării unei mănăstiri care va servi și ca sediu episcopal în orașul München, în perioada 23.02.10–26.05.10 s-au făcut următoarele donații:

Marianne Bamberger 300 / Emanuel Banu 50 / Mariuta Barabas 80 / Carmen Baumann 50 / Anca Berariu 255 / Gavrilă Boholț 20 / Johann & Michaela Botis 100 / Valentina Buchholzer 50 / Pr. Ciprian Burlăcioiu 2000 / Ionuț Cristian Catană 100 / fam. Mariana & Petru Ciobanu 300 / Elena Ciubotaru Braia 1000 / Alina Cozan 300 / Paul Dör 45 / Dan Draganovici 500 / Englert Emanuela 200 / o familie 1000 / o familie 2000 / fam. Elena & Istvan Fülöp 300 / Ciprian & Elena Gătej 300 / Ion Gherasim 145 / fam. Mihaela & George Ghiță 100 / fam. Elena & Hans Gross 75 / fam. Aurelian & Renate Gurguță 50 / Valentin Hoffmann 170 / Elena Höpfes 50 / Rodica Irimia 200 / fam. Elena & Alexandru Jurcă 350 / Maria Kappler 50 / Kerschner 150 / Denise King 300 / fam. Ondina & Bernhard Koch 400 / fam. Corina & Marian Lazarov 150 / Despina Leonhard 50 / fam. Mangri 500 / Maria 50 / o mănăstire 5000 / Pr. Marius Mezinca 100 / Maria Mihalache 100 / Iulia Miloș 350 / fam. Negulescu 300 / Sandra Nicola 100 / Pr. Dumitru Mureșan 1000 / Ion Mureșan 50 / Maria Nicolae 1000 / Parohia Graz 2000 / Parohia Offenbach 300 / Parohia Traunreut 200 / Parohia Viena 7000 / Marian Augustin Pașcalău 510 / Mihaela Pepene 200 / Mihai Pirlig 35 / Diana Rațiu 255 / Alex. Schäfer Garleanu 500 / Adela Tăut 150 / Carmen Velea 200 / fam. von Wachter 200 / Adriana Wiedmayer 100 / Florentin Zorca 60 / Maria Zurkic 100.

Le mulțumim din suflet tuturor donatorilor și binefăcătorilor și-L rugăm pe Bunul Dumnezeu să-i binecuvinteze.

Contul deschis pentru construcția bisericii este:
Rumänische Orthodoxe Metropolie
Liga Bank, K-Nr. 7045130735; BLZ: 750 903 00
Verwendungszweck: Kirchenbau